

Nowa strzelba Brytyjczyków

#Przemysł zbrojeniowy #Wojska lądowe 2 maja 2009

Pod koniec 2008 Armia Brytyjska, po ponad 40-letniej przerwie, zawarła kontrakt na dostawę nowej strzelby gładkolufowej. W kwietniu 2009 zmodyfikowaną odmianę włoskiej Benelli M4 Super 90 przyjęto do uzbrojenia jako L128A1 Combat Shotgun.

Samopowtarzalna strzelba gładkolufowa L128A1 Combat Shotgun (zmodyfikowana odr

Brytyjczycy poszukiwali samopowtarzalnej strzelby gładkolufowej kalibru 12, zdolnej trafić cel wielkości człowieka z odległości od 40 metrów (minimalnie) do 130 metrów (docelowo). Wymagana skuteczność nowej broni zakładała eliminację celu w jednym ataku z odległości 0-40 metrów (minimalnej) i 40-130 metrów (docelowej). Użytkownik miał mieć możliwość nawiązania walki z dwoma celami, oddalonymi od siebie o nie więcej niż 10 metrów, na danym dystansie i z daną skutecznością, w czasie krótszym od sekundy. Strzelec miał mieć możliwość oddania, zanim konieczne będzie ponowne załadowanie magazynka, od 5 (minimalnie) do 8 (docelowo) strzałów. Strzelba miała mieć masę nie większą niż 3,8-4 kg. Długość broni 1020 mm (maksymalna) do 900 mm (docelowa), przy 470-mm lufie. Konstrukcja miała być wyposażona w kolbę o regulowanej długości i mieć możliwość wystrzeliwania śrutu nr 00 oraz pocisków kulowych breneka, jak i - docelowo - innych rodzajów amunicji. Broń musiała posiadać możliwość mocowania - za pomocą szyny Picatinny (MILSTD 1913) - używanych w wojsku celowników optoelektronicznych. Strzelba powinna być wyposażona w pas nośny, zestaw do konserwacji, ładownice lub torby na amunicję oraz mieć możliwość montażu dodatkowego wyposażenia, takiego jak oświetlenie bojowe.

Wybór brytyjskich wojskowych padł na sprawdzoną w boju, przyjętą 10 lutego 2000 do uzbrojenia amerykańskich sił zbrojnych jako M1014 Joint Combat Shotgun, samopowtarzalną strzelbę Benelli M4 Super 90. Broń ma lufę długości 470 mm, masę 3,82 kg, 6-nabojowy magazynek rurowy (plus siódmy nabój w komorze), charakteryzuje się kolbą o regulowanej długości. Może strzelać zarówno nabojami 12/70 (o łusce długości 70 mm), jak i amunicją 12/76 Magnum (o łusce 76 mm). Wyposażona jest w muszkę i przeziernik, ma umieszczoną na grzbiecie komory zamkowej uniwersalną szynę montażową Picatinny. Brytyjska armia zamówiła około 150 strzelb L128A1.

Obok nowej strzelby (zawieszanej na pasie nośnym stojącego żołnierza) podczas wystaw

Strzelba po raz pierwszy zaprezentowana została przedstawicielom Ministerstwa Obrony Wielkiej Brytanii w czerwcu 2007 w Shrivenham przez lokalnego producenta

GMK (będącego częściowo własnością Beretta Group, właściciela Benelli). Broń testowano od połowy 2008 w jednostce ITDU (Infantry Trials and Demonstration Unit) w Warminster, razem z innym modelem, powtarzalną strzelbą Benelli Super Nova, będącą w uzbrojeniu oddziałów policji. Badania dowiodły, że jest to konstrukcja celna, m.in. wszystkie dziewięć śrucin naboju ze śrutem 00 trafiły z odległości 20 metrów w cel wielkości kartki A4.

Jako ciekawostkę można podać, że Armia Brytyjska powróciła do wykorzystywania strzelb gładkolufowych po ponad 40 latach, ostatni raz bojowo używano ich podczas konfliktów na Malajach (1948-1960) i Borneo (1962-1966).

Samopowtarzalna strzelba gładkolufowa L128A1 Combat Shotgun (zmodyfikowana odmiana włoskiej Benelli M4 Super 90), zaprezentowana publicznie po raz pierwszy w kwietniu, podczas wojskowej wystawy Land Combat Power Display na terenie poligonu Salisbury Plain / Zdjęcie: Russ Nolan RLC (UK MOD)

Brytyjczycy poszukiwali samopowtarzalnej strzelby gładkolufowej kalibru 12, zdolnej trafić cel wielkości człowieka z odległości od 40 metrów (minimalnie) do 130 metrów (docelowo). Wymagana skuteczność nowej broni zakładała eliminację celu w jednym ataku z odległości 0-40 metrów (minimalnej) i 40-130 metrów (docelowej). Użytkownik miał mieć możliwość nawiązania walki z dwoma celami, oddalonymi od siebie o nie więcej niż 10 metrów, na danym dystansie i z daną skutecznością, w czasie krótszym od sekundy. Strzelec miał mieć możliwość oddania, zanim konieczne będzie ponowne załadowanie magazynka, od 5 (minimalnie) do 8 (docelowo) strzałów. Strzelba miała mieć masę nie większą niż 3,8-4 kg. Długość broni 1020 mm (maksymalna) do 900 mm (docelowa), przy 470-mm lufie. Konstrukcja miała być wyposażona w kolbę o regulowanej długości i mieć możliwość wystrzeliwania śrutu nr 00 oraz pocisków kulowych breneka, jak i - docelowo - innych rodzajów amunicji. Broń musiała posiadać możliwość mocowania - za pomocą szyny Picatinny (MILSTD 1913) - używanych w wojsku celowników optoelektronicznych. Strzelba powinna być wyposażona w pas nośny, zestaw do konserwacji, ładownice lub torby na amunicję oraz mieć możliwość montażu dodatkowego wyposażenia, takiego jak oświetlenie bojowe.

Wybór brytyjskich wojskowych padł na sprawdzoną w boju, przyjętą 10 lutego 2000 do uzbrojenia amerykańskich sił zbrojnych jako M1014 Joint Combat Shotgun, samopowtarzalną strzelbę Benelli M4 Super 90. Broń ma lufę długości 470 mm, masę 3,82 kg, 6-nabojowy magazynek rurowy (plus siódmy nabój w komorze), charakteryzuje się kolbą o regulowanej długości. Może strzelać zarówno nabojami 12/70 (o łusce długości 70 mm), jak i amunicją 12/76 Magnum (o łusce 76 mm). Wyposażona jest w muszkę i przeziernik, ma umieszczoną na grzbiecie komory zamkowej uniwersalną szynę montażową Picatinny. Brytyjska armia zamówiła około 150 strzelb L128A1.

Obok nowej strzelby (zawieszanej na pasie nośnym stojącego żołnierza) podczas wystawy prezentowano również zmodyfikowane karabinki automatyczne L85A2, wyposażone w system szyn montażowych umieszczony w miejscu łoża / Zdjęcie: Russ Nolan RLC (UK MOD)

Strzelba po raz pierwszy zaprezentowana została przedstawicielom Ministerstwa Obrony Wielkiej Brytanii w czerwcu 2007 w Shrivenham przez lokalnego producenta GMK (będącego częściowo własnością Beretta Group, właściciela Benelli). Broń testowano od połowy 2008 w jednostce ITDU (Infantry Trials and Demonstration Unit) w Warminster, razem z innym modelem, powtarzalną strzelbą Benelli Super Nova, będącą w uzbrojeniu oddziałów policji. Badania dowiodły, że jest to konstrukcja celna, m.in. wszystkie dziewięć śrucin naboju ze śrutem 00 trafiły z odległości 20 metrów w cel wielkości kartki A4.

Jako ciekawostkę można podać, że Armia Brytyjska powróciła do wykorzystywania strzelb gładkolufowych po ponad 40 latach, ostatni raz bojowo używano ich podczas konfliktów na Malajach (1948-1960) i Borneo (1962-1966).